

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Ἐτεοκλῆς]: Κάδμου πολὺ ται, χρὴ λέγειν τὰ καύρια
- [2] δστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
- [3] οĩκα νω|μῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
- [4] εὶ μὲν γὰρ εὖ πράξαι|μεν, αἱ τία θεοῦ·
- [5] εὶ δ' αὔθ', δο μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
- [6] Ἐτεοκλέης ἀν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φρούμιοις πολυρρόθοις
- [8] οἰμώγμασίν θ', ὡν Ζεὺς ἀλεξητήριος
- [9] ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
- [10] ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἔλλείποντ' ξτι
- [11] ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
- [12] βλαστημὸν ἀλδαίνον τα σώματος πολύν,
- [13] ὥραν τ' ἔχονθ' ἔκαστον ὡστε συμπρεπές,
- [14] πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλει φθῆναί ποτε·
- [16] τέκνοις τε, Γῆ τε μητρί, φιλτάτη τροφῷ·
- [17] ή γὰρ νέους ἔρποντας εὖ μενεῖ πέδω,
- [18] ἄπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὅτλον,
- [19] ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους
- [20] πιστοὺς ὅπιως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ δέπει θεός·
- [22] χρόνον γὰρ ἡδη τόνδε πυργηρουμένοις
- [23] καλῶς τὰ πλεῖω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
- [24] νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
- [25] ἐν ὥστι νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
- [26] χρηστῇρίους ὅρνυθας ἀψευδεῖ τέχνη·
- [27] οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
- [28] λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα
- [29] νυκτηγορεῖσθαι κάπιβουλεύσειν πόλει.
- [30] ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
- [31] ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
- [32] πληροῦτε θωρακεῖα, κάπιλ σέλμασιν
- [33] πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἔξοδοις
- [34] μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδὲ ἐπηλύδων
- [35] ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
- [36] σκοποὺς δὲ κάγω καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
- [37] ἐπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν δόδῷ.
- [38] καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
- [39] [Ἄγγελος]: Ἐτέοικλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
- [40] ἥκω σαφῆ τάκειθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
- [41] αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
- [42] ἄνδρες γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
- [43] ταυροσφαγούντες ἐς μελάνδετον σάκος

- [44] καὶ θιγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
- [45] Ἀρη τ', Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον Φόβον
- [46] ὡρκωμότησαν ἥ πόλει κατασκαφὰς
- [47] θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
- [48] ἥ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
- [49] μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
- [50] πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
- [51] λείβοντες οἴκτος δ' οὕτις ἦν διὰ στόμα.
- [52] σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
- [53] ἔπινει, λεόντων ὡς Ἀρη δεδορκότων.
- [54] καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὅκνω χρονίζεται·
- [55] κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλω λαχῶν
- [56] ἔκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
- [57] πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
- [58] πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
- [59] ἐγγὺς γὰρ ἥδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
- [60] χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
- [61] χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πλευμόνων.
- [62] σὺ δ' ὕστε ναὸς κεδύνας οἰακοστρόφος
- [63] φράξαι πόλυσμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
- [64] Ἀρεως· βοῶ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
- [65] καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὥκιστος λαβέ·
- [66] κάγω τὰ λοιπὰ πυστὸν ἡμεροσκόπον

[67]	όφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφῆνείᾳ λόγου
[68]	εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ.
[69] [Ἐτεοκλής]:	ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
[70]	Ἄρα τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
[71]	μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
[72]	ἐκθαμνίσητε δηλώτον, Ἐλλάδος
[73]	φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους.
[74]	έλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
[75]	ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν·
[76]	γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
[77]	πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

Parodos

[78] [Χορός]:	θρέομαι φοβερὰ μεγάλα ἄχη
[79]	μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν
[80]	ρεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἵπποτας·
[81]	αἱθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
[82]	ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.
[83]	ἔτι δὲ γᾶς ἐμᾶς πεδί' ὄπλόκτυπ' ὥπτι
[84]	χρίμπτει βοάν· ποτάται, βρέμει δ'
[85]	ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος δροτύπου.
[86]	ἴω ίω
[87]	ἴω θεοί θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν

- [88] βοῶ τειχέων ὑπερ ἀλεύσατε.
- [89] ὁ λεύκασπις ὅρνυται λαὸς εὐ||τρεπῆς
- [90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.
- [91] τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
- [92] θεῶν ἢ θεᾶν;
- [93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω
- [95] βρέτη δαιμόνων;
- [96] ἵω μάκαρες εὔεδροι,
- [97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλ||λομεν
- [98] ἀγάστονοι;
- [100] ἀκούετ' ἡοὺκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
- [101] πέπλων καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμ||φὶ
- [102] λιτάν' ἔξομεν;
- [103] κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἐνὸς δορός.
- [104] τί ρέξεις; προδώσεις, παλαίχθων
- [105] Ἀρης, τὰν τεάν;
- [106] ὡ χρυσοπήληξ δαῖμον ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν
- [107] ἀν ποτ' εύφιλήταν ἔθου.

Strophe 1

- [109] [Χορός]: θεοὶ πολιάοχοι πάντες ἵτε χθονὸς;
- [110] ἴδετε παρθένων
- [111] ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

- [112] κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
- [115] καχλάζει πνοαῖς Ἀρεος ὄρόμενον.
- [116] ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
- [117] πάντως ἄρηξον δαιῶν ἄλωσιν.
- [120] Ἀργέιοι δὲ πόλισμα Κάδμου
- [121] κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὅπλων
- [122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἵππιών
- [123] μινύρονται φόνον χαλινοί.
- [124] ἐπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
- [125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις
- [126] [Zele ost]
- [127] προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

Antistrophe 1

- [128] [Χορός]: σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
- [129] ρύσπολις γενοῦ,
- [130] Παλλάς, δ' θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
- [131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανᾷ,
- [132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
- [135] σύ τ', Ἀρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον
- [136] Κάδμου φύλαξον κήδεσαι τ' ἐναργῶς.
- [140] καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
- [141] ἄλευσον· σέθεν γάρ ἐξ αἵματος
- [142] γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

- [143] ἀυτοῦσαι πελαζόμεσθα.
- [145] καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
- [146] στρατῷ δαίῳ στόνων ἀντίτας.
- [147] σύ τ', ὦ Λατογένει||α
- [148] κούρα, τόξον εύτυκάζου.

Strophe 2

- [149] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [150] ὅτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω·
- [151] ὡ πότνι' Ἡρα.
- [152] ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
- [153] Ἀρτεμι φίλα,
- [155] δοριτίνακτος αἰθὴρ δ' ἐπιμαίνεται.
- [156] τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
- [157] ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

Antistrophe 2

- [158] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [158b] ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται·
- [159] ὡ φίλ' Ἀπολλον·
- [160] κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
- [161] παῖ Διός, ὕθεν
- [162] πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχῃ.
- [163] σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὑγκα, πρὸ πόλεως

[165] ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου.

Strophe 3

[166] [Χορός]: ίω παναρκεῖς θεοί,
[167] ίω τέλειοι τέλειαι τε γᾶς
[168] τᾶσδε πυργοφύλακες,
[169] πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
[170] ἐτεροφώνω στρατῷ.
[171] κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
[172] χειροτόνους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: ίω φίλοι δαίμονες,
[175] λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν,
[176] δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,
[177] μέλεσθε θ' ιερῶν δημίων,
[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε·
[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὁργίων
[180] μνήστορες ἔστε μοι.

[181] [Ἐτεοκλῆς]: ὑμᾶς ἔρωτῷ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
[182] ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
[183] στρατῷ τε θάρσος τῷ δε πυργηρού μένω,
[185] βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν
[186] αὕειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;

- [187] μήτ' ἐν | κακοῖ|σι μήτ' ἐν εὔεστοῖ φίλη
- [188] ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
- [189] κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὄμιλητὸν θράσος,
- [190] δείσασα δ' οἴκω καὶ πόλει πλέον κακόν.
- [191] καὶ νῦν πολύταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
- [192] θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην.
- [193] τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλεται,
- [194] αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐνδοθεν πορθούμεθα.
- [195] τοιαύτα τὰν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
- [196] κεὶ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
- [197] ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον,
- [198] ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
- [199] λευστῆρα δήμου δ' οὕτι μὴ φύγῃ μόρον.
- [200] μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλεύέτω,
- [201] τάξωθεν· ἐνδον δ' οὕσα μὴ βλάβην τίθει.
- [202] ἥκουσας ἥούκ ἥκουσας, ἦ κωφῇ λέγω;
- [203] [Χορός]: ὢ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού||σασα
- [204] τὸν ἀρματόκτυπον ὅτοβον ὅτοβον,
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίων διὰ στόμα
- [207] πυριγενετᾶν χαλινῶν.
- [208] [Ἐτεοκλῆς]: τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ σ πρῷραν φυγῶν
- [209] πρύμνηθεν ηὔρε μηχανὴν σωτηρίας,

- [210] νεώς | καμού|σης πον|τίω πρὸς κύ|ματι;
- [211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἥλθον ἀρ||χαῖα
- [212] βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
- [213] δτ' ὄλοᾶς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις.
- [214] δὴ τότ' ἥρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
- [215] ἦν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
- [216] [Ἐτεοκλῆς]: πύργον στέγειν εὔχε|σθε πολέ|μιον δόρυ.
- [217] οὐκοῦν τάδ' ἔ|σται πρὸς θεῶν· ἀλλ' οὖν θεοὺς
- [218] τοὺς τῆς ἀλού|σης πόλε|ος ἐ|κλείπειν λόγος.
- [219] [Χορός]: μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
- [220] ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
- [221] ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
- [222] ἀπτόμενον πυρὶ δαίω.
- [223] [Ἐτεοκλῆς]: μή μοι θεοὺς καλοῦ|σα βου|λεύου κακῶς·
- [224] πειθαρ|χία γάρ ἔ|στι τῆς εὔπραξίας
- [225] μήτηρ, γυνὴ σωτῆ|ρος· ὥδ' ἔχει λόγος.
- [226] [Χορός]: ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ίσχὺς καθυπερτέρα·
- [227] πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
- [228] κάκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὁμμάτων
- [229] κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὄρθοῖ.
- [230] [Ἐτεοκλῆς]: ἀνδρῶν τάδ' ἔ|στι, σφάγι|α καὶ χρηστή|ρια
- [231] θεοῖ|σιν ἔρ|δειν πολε|μίων πειρω|μένους;
- [232] σὸν δ' αὖ τὸ σι|γᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

- [233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
- [234] δυσμενέων δ' ὅχλον πύργος ἀποστέγει.
- [235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
- [236] [Ἐτεοκλής]: οὗτοι φθονῷ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
- [237] ἀλλ' ὡς πολιτας μὴ κακοσπιλάγχνους τιθῆς,
- [238] εὔκηλος ἵσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
- [239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
- [240] ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
- [241] τίμιον ἔδος, ἴκόμαν.
- [242] [Ἐτεοκλής]: μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
- [243] πύθησθε, κωκυτοῦσιν ἀρπαλίζετε.
- [244] τούτῳ γὰρ Ἀρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.
- [245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούω γ' ἵππικῶν φρυαγμάτων.
- [246] [Ἐτεοκλής]: μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
- [247] [Χορός]: στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
- [248] [Ἐτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
- [249] [Χορός]: δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὁφέλλεται.
- [250] [Ἐτεοκλής]: οὐ στύγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
- [251] [Χορός]: ὡς ξυτέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.
- [252] [Ἐτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε;
- [253] [Χορός]: θεοὶ πολιται, μή με δουλείας τυχεῖν.
- [254] [Ἐτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ μὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
- [255] [Χορός]: ὡς παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψων εἰς ἐχθροὺς βέλος.

- [256] [Έτεοκλής]: ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὡπασας γένος.
- [257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὦ σπερ ἄνδρας ὥν ἀλῷ πόλις.
- [258] [Έτεοκλής]: παλινστομεῖς αὐθιγάνουσ' ἀγαλμάτων;
- [259] [Χορός]: ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.
- [260] [Έτεοκλής]: αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.
- [261] [Χορός]: λέγοις ἀν ὧς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι..
- [262] [Έτεοκλής]: σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
- [263] [Χορός]: σιγῶ· σὺν ἀλλοις πεισομαι τὸ μόρσιμον.
- [264] [Έτεοκλής]: τοῦτ' ἀντ' ἔκεινων τοῦπος αἱροῦμαι σέθεν.
- [265] καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
- [266] εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμάχους είναι θεούς.
- [267] κάμων ἀκούσασ' εὔγμάτων, ἔπειτα σὺ
- [268] ὀλολυγμὸν ιερὸν εὔμενῆ παιώνισον,
- [269] Ἐλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
- [270] Θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.
- [271] ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
- [272] πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,
- [273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ισμηνοῦ λέγω
- [274] εὖξιν τυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,
- [275] μήλοισιν αἵμασσον τας ἐστίας θεῶν,
- [276] [ταυροκτονοῦν τας θεοῖσιν, ὥδ' ἐπεύχομαν]
- [277] θύσειν τροπαῖα, δαιάνων δ' ἐσθήματα,
- [278] στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

- [279] στέψω πρὸ να|ῶν, πολε|μίων δ' τὰ ἐσθή|ματα
- [280] τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλο|στόνως θεοῖς,
- [281] μηδ' ἐν ματαί|οις κά|γροις ποιφύγ|μασιν.
- [282] οὐ γάρ τι μᾶλ|λον μὴ φύγης τὸ μόρ|σιμον.
- [283] ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἔξ |έμοὶ σὺν ἐβδόμῳ
- [284] ἀντη|ρέτας ἔχθροι|σι τὸν μέγαν τρόπον
- [285] εἰς ἐπιτατει|χεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
- [286] πρὸν ἀγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρόθους
- [287] λόγους ἵκε|σθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

Stasimon

Strophe 1

- [288] [Χορός]: μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπιώσσει κέαρ.
- [289] γείτονες δὲ καρδίας
- [290] μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος
- [291] τὸν ἀμφιτειχῇ λεών,
- [292] δράκοντας ὡς τις τέκνων
- [293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
- [294] πάντρομος πελειάς.
- [295] τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
- [296] πανδαμεὶ πανομιλεὶ
- [297] στείχουσιν. τί γένωμαι;
- [298] τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν

- [299] Ιάπτουσι πολίταις
- [300] χερμάδ' ὀκριόεσσαν.
- [301] παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
- [302] θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
- [303] Καδμογενῆ ρύεσθε.

Antistrophe 1

- [304] [Χορός]: ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
- [305] τᾶσδ' ἄρειον, ἔχθροῖς
- [306] ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἴαν,
- [307] ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ||τραφέστατον
- [308] πωμάτων
- [309] ὅσων ἵησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος
- [311] Τηθύος τε παῖδες.
- [312] πρὸς τάδ', ὡς πολιοῦχοι
- [313] θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
- [314] πύργων ἀνδρολέτειραν
- [315] κῆρα, βίψοπλον ἄταν,
- [316] ἐμβαλόντες ἄροισθε
- [317] κῦδος τοῖσδε πολίταις.
- [318] καὶ πόλεως ρύτορες ξστ
seid
it is
- [319] εὔεδροι τε στάθητ'
- [320] ὀξυγόροις λιταῖσιν.

Strophe 2

- [321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὥδ' ἀγυγίαν
- [322] Ἀδα προϊάψαι, διορὸς ἄγραν
- [323] δουλίαν ψαφαρᾶ σποδῶ
- [324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
- [325] περθομέναν ἀτίμως,
- [326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
- [327] ἐς, νέας τε καὶ παλαιὰς
- [328] ἵπηδὸν πλοκάμων, περιρρηγνυμένων
- [329] φαρέων. βοῶ
- [330] δ' ἐκκενουμένα πόλις,
- [331] λαίδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
- [332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Antistrophe 2

- [333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὡμοδρόποις
- [334] νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
- [335] δωμάτων στυγερὰν ὁδόν·
- [336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
- [337] βέλτερα τῶνδε πράσσειν·
- [338] πολλὰ γάρ, εὗτε πτόλις δαμασθῆ,
- [339] ἐς, δυστυχῆ τε πράσσει.
- [340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύει,
- [341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῷ

- [342] χραίνεται πόλισμ' ἄπαν·
- [343] μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
- [344] μιαίνων εύσέβειαν Ἀρης.

Strophe 3

- [345] [Χορός]: κορκορυγὰλ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ δ' ὄρκάνα
- [346] πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ
- [347] ἀμφὶ δορὶ κλίνεται·
- [348] βλαχᾶι δ' αἰματόεσσαι
- [349] τῶν ἐπιμαστιδίων
- [350] ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
- [351] ἀρπαγὰλ δὲ διαδρομῶν ὅμαίμονες·
- [352] ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
- [353] καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
- [354] ξύννομον θέλων ἔχειν,
- [355] οὕτε μεῖον οὕτ' ζσον λελιμμένοι.
- [356] τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

Antistrophe 3

- [357] [Χορός]: παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
- [358] ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν
- [359] δ' ὅμμα θαλαμηπόλων·
- [360] πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
- [361] γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

- [362] ἐν ροθίοις φορεῖται.
- [363] δημωίδες δὲ καινοπήμονες νέαι·
- [364] τλάμον' εύνὰν αἰχμάλωτον
- [365] ἀνδρὸς εύτυχοῦντος ὡς
- [366] δυσμενοῦς ὑπερτέρου
- [367] ἐλπίς ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
- [370] πευθώ τιν' ἡμῖν, ὡς φίλαι, νέαν φέρει,
- [371] σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἱ δίπου τόκος
- [373] εἰς ἀρτίκολον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.
- [374] σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' ἀν εἰ δῶς εὗ τὰ τῶν ἐναντίων,
- [376] ὡς τ' ἐν πύλαις ἔκαστος εἴληχεν πάλον.
- [377] Τυδεὺς μὲν ἡδη πρὸς πύλαισι Προιτίσιν
- [378] βρέμει, πόρον δ' ίσμηνὸν οὐκ ἐᾶ περᾶν
- [379] ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
- [380] Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμένος
- [381] μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
- [382] θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἱ κλείδην σοφόν,
- [383] σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία.
- [384] τοιαῦτ' ἀυτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους

- [385] σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δ' ἔσω
- [386] χαλκή λατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
- [387] ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
- [388] φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυμένον·
- [389] λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
- [390] πρέσβυτον ἄστρων, νυκτὸς ὁ φθαλμός, πρέπει.
- [391] τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
- [392] βοῶ παρ' ὅχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
- [393] ἵππος χαλινῶν ὥς κατασθμαίνων μένει,
- [394] δστις βοὴν σάλπιγος ὁρμαίνει μένων.
- [395] τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν
- [396] κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
- [397] [Ἐτεοκλῆς]: κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐτιν' ἀν τρέσαιμ' ἔγώ,
- [398] οὐδ' ἐλκοποὶ τὰ γίγνεται τὰ σήματα·
- [399] λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
- [400] καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
- [401] ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
- [402] τάχ' ἀν γένοιτο μάντις ἀνοίᾳ τινί.
- [403] εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὁ φθαλμοῖς πέσοι,
- [404] τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
- [405] γένοιτ' ἀν ὁρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
- [406] καύτὸς καθ' αὖτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
- [407] ἔγὼ δὲ Τυδεῖς κεδρὸν Ἀστακοῦ τόκον

- [408] τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
- [409] μάλ' εὔγενη τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
- [410] τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
- [411] αἰσχρῶν γὰρ ἄργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
- [412] σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὃν Ἀρης ἐφείσατο,
- [413] βίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
- [414] Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ.
- [415] Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
- [416] εργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εύτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὅρνυται· τρέμω δ' αἰματηφόρους
- [420] μόρους ὑπὲρ φίλων
- [421] ὀλομένων ιδέσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
- [423] Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἡλέκτραισιν εἱληχεν πύλαις,
- [424] γίγας ὕδρ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
- [425] μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνθρωπον φρονεῖ,
- [426] πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', ἀ μὴ κραίνοι τύχη·
- [427] θεοῦ τε γὰρ θέλον τος ἐκπέρσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
- [429] ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

- [431] μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσήκασεν·
- [432] ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
- [433] φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὥπλισμένη·
- [434] χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν πρήσω πόλιν.
- [435] τοιῷ δε φωτὶ πέμπε— τίς ξυστήσεται,
- [436] τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
- [437] [Ἐτεοκλῆς]: καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
- [438] τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
- [439] ἡ γλῶσσ' ἀληθῆς γίγνεται κατήγορος
- [440] Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος,
- [441] θεοὺς ἀτίζων, κὰ πογύμναζων στόμα
- [442] χαρᾶ ματαίᾳ θυητὸς ὁν εἰς οὐρανὸν
- [443] πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη·
- [444] πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον
- [445] ἤξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον
- [446] μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
- [447] ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κείστομαργός ἐστ' ἄγαν,
- [448] αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
- [449] φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
- [450] Ἀρτέμιδος εὔνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
- [451] λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' δὲ πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,

- [454] πρὶν ἔμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] θ' ἔδωλίων ὑπερκόπω
- [456] δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόν τα πρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλω τρίτος πάλος
- [459] ἔξ ὑπτίου 'πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
- [460] πύλαισι Νηίστῃσι προσβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
- [462] δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
- [464] μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
- [465] ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
- [466] ἀνὴρ ὁπλίτης κλύμακος προσαμβάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἔχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
- [468] βοᾷ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν ξυλαβαῖς,
- [469] ὡς οὐδ' ἀν Ἀρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείργειν τῆσδε διύλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλῆς]: πέμποιμ' ἀν ἦδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῷ·
- [473] καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] δὲ οὕτι μάργων ἵππικῶν φρυαγμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,

- [477] ἀλλ' ἦ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
- [478] ἦ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
- [479] ἔλων λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
- [480] κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδέ μοι φθόνει λέγων.
- [481] [Χορός]: ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εύτυχεῖν, ίῶ
- [482] πρόμαχ' ἔμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
- [483] ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
- [484] μαινομένα φρενί, τώς νιν
- [485] Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
- [486] [Ἄγγελος]: τέταρτος ἄλλος, γεύτονας πύλας ἔχων
- [487] Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
- [488] ἵππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
- [489] ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
- [490] ἔφριξα δινήσαντος οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
- [491] ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὔτελὴς ἄρ' ήν
- [492] δστις τόδ' ἔργον ὕπασεν πρὸς ἀσπίδι,
- [493] Τυφῶν' ἱέντα πύρπνοον διὰ στόμα
- [494] λιγὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
- [495] ὅφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
- [496] προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
- [497] αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἀρει
- [498] βακχᾶ πρὸς ἄλκην Θυιὰς ὡς φόβον βλέπων.
- [499] τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·

- [500] Φόβοις γὰρ ἥδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
- [501] [Ἐτεοκλῆς]: πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
- [502] πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἔχθαίρουσ' ὕβριν,
- [503] εἴρει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσοχιμον·
- [504] Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἰνοπος τόκος,
- [505] ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη, θέλων
- [506] ἔξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης,
- [507] οὕτ' εἴδος οὔτε θυμὸν ούδ' σπλων σχέσιν
- [508] μωμητός, Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
- [509] ἔχθρος γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
- [510] ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
- [511] θεούς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
- [512] Ὑπερβίω δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
- [513] σταδαῖος ἥσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
- [514] κούπω τις εἴδε Ζῆνά που νικώμενον.
- [515] τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·
- [516] πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
- [517] εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη·
- [518] Ὑπερβίω τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
- [519] εἰκός δὲ πράξειν ἄνδρας ὥδ' ἀντιστάτας,
- [520] σωτὴρ γένοιτ' ἀν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
- [522] ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

- [523] δαίμονος, ἔχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
- [524] δαροβίοισι θεοῖσιν,
- [525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ιάψειν.
- [526] [Ἄγγελος]: οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὐλέγω,
- [527] πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
- [528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
- [529] ὅμνυσι δ' αἰχμὴν ἦν ἔχει μᾶλλον θεού
- [530] σέβειν πεποιθῶς ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον,
- [531] ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
- [532] Διός· τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
- [533] βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ·
- [534] στείχει δ' ἵουλος ἄρτι διὰ παρηγδων,
- [535] ὥρας φυούσῃς, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
- [536] ὁ δ' ὡμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
- [537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὅμμ' ἔχων, προσίσταται.
- [538] οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
- [539] τὸ γάρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
- [540] σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
- [541] Σφίγγ' ὡμόσιτον προσμεμηχανημένην
- [542] γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἐκκρουστὸν δέμας,
- [543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἔνα,
- [544] ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ιάπτεσθαι βέλη,
- [545] ἐλθὼν δ' ξοκεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
- [547] ὁ Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
- [548] μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
- [549] πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἂ μὴ κραίνοι θεός.
- [550] [Ἐτεοκλής]: εἰ γὰρ τύχοι εν ὕν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
- [551] αὐτοῖς ἔκεινοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν·
- [552] ἦ τὰν πανώλεις παγκάκως τ' ὄλοιατο.
- [553] ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
- [554] ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὄρφη δράσιμον,
- [555] Ἀκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
- [556] δος οὐκ ἔάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
- [557] ἔσω πυλῶν βέρεουσαν ἀλδαίνειν κακά,
- [558] οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἔχθιστου δάκους
- [559] εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
- [560] ἦ ἔωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
- [561] πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
- [562] θεῶν θελόντων τὰν ἀληθεύσαιμ' ἔγω.
- [563] [Χορός]: ἴκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὄρθίας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
- [567] τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γῇ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἔκτον λέγοιμ' ἀν ἄνδρα σωφρονέστατον,

- [569] ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
- [570] Ὄμολω [σιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος]
- [571] κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν·
- [572] τὸν ἀνδροφόνητην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
- [573] μέγιστον Ἀργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
- [574] Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
- [575] κακῶν τ' Ἀδράστω τῶνδε βουλευτῆριον.
- [576] καὶ τὸν σὸν αὐθίς προσθροῶν ὁμόσπορον,
- [577] ἔξυπτιάζων ὅμιμα, Πολυνείκους βίαν,
- [578] δίς τ' ἐν τελευτῇ τοῦ νομῷ ἐνδατούμενος,
- [579] καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
- [580] ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
- [581] καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
- [582] πόλιν πατρῷαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
- [583] πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
- [584] μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
- [585] πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
- [586] ἀλοῦσα πῶς σοι ξύμαχος γενήσεται;
- [587] ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
- [588] μάντις κεκευθώς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
- [589] μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
- [590] τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκήλως ἔχων
- [591] πάγχαλκον ηὗδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.

- [592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
- [593] βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
- [594] ἔξ ής τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
- [595] τούτω σοφούς τε κάγαθοὺς ἀντιρέτας
- [596] πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει.
- [597] [Ἐτεοκλῆς]: φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὅρνιθος βροτοῖς
- [598] δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
- [599] ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' όμηλίας κακῆς
- [600] κάκιον οὐδέν, καρπός οὐ κομιστέος·
- [601] ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
- [602] ἦ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὔσεβὴς ἀνήρ
- [603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
- [604] ὅλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
- [605] ἦ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὧν
- [606] ἔχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
- [607] ταύτοις κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
- [608] πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.
- [609] οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
- [610] σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὔσεβὴς ἀνήρ,
- [611] μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεῖς
- [612] θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
- [613] τείνουσι πομπῇ τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
- [614] Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.

- [615] δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις
- [616] οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκῃ,
- [617] ἀλλ' οἴδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη.
- [618] εἰ καρπὸς ἔσται θεοφάτουσι Λοξίου·
- [619] φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καύρια.
- [620] ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
- [621] ἔχθροξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
- [622] γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
- [623] ποδῶκες ὅμιμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
- [624] παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.
- [625] θεοῦ δὲ δῶρον ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὔτυχη,
- [628] δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γῆς
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δ' ἐκτοθεν βαλὼν
- [630] Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἐβδόμον δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις
- [632] λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ καστιγνητον, πόλει
- [633] οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
- [634] πύργοις ἐπειμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονί,
- [635] ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
- [636] σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
- [637] ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῇρα τῶς ἀνδρηλάτην

- [638] φυγῆ τὸν αὐτὸν τόνδε τείσασθαι τρόπον.
- [639] τοιαῦτ' ἀυτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
- [640] καλεῖ πατρώας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
- [641] τῶν ὅν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
- [642] ἔχει δὲ καὶ νοπηγὲς εὔκυκλον σάκος
- [643] διπλούν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
- [644] χρυσή λατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ιδεῖν
- [645] ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
- [646] Δίκη δ' ἄρ' εἰναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
- [647] λέγει κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
- [648] ἔξει πατρώων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τὰξευρήματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἡδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ·
- [651] ὡς οὕποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
- [652] μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
- [653] [Ἐτεοκλής]: ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
- [654] ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἴδίπου γένος·
- [655] ὥμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὕτε κλαίειν οὕτ' ὁδύρεσθαι πρέπει,
- [657] μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γύος.
- [658] ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθα τούπισημ' ὅποι τελεῖ,
- [660] εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα

- [661] ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
- [662] εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἀν τόδ' ἦν·
- [664] ἀλλ' οὐ τε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
- [665] οὕτ' ἐν τροφαῖσιν, οὕτ' ἐφηβήσαντά πω,
- [666] οὕτ' ἐν γενείου ξυλογῇ τριχώματος,
- [667] Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·
- [668] οὐδ' ἐν πατρῷας μὴν χθονὸς κακού χία
- [669] οἴμαι νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἦ δῆτ' ἀν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμω φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθώς εἴμι καὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
- [674] ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
- [675] ἔχθρὸς σὺν ἔχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
- [676] κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μή, φίλοτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
- [678] ὄργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
- [679] ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλις
- [680] ἐς χειρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὥδ' αὔτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος,
- [683] [Ἐτεοκλῆς]: εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἱ σχύνης ἄτερ

[684] ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνή κόσι·
 [685] κακῶν δὲ κάσχρων οὐτιν' εὔκλείαν ἐρεῖς.

Stasimon

[686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπλη||θής
 [687] δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦδ'
 [688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
 [689] [Έτεοκλής]: ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 [690] ἔτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
 [691] Φοίβω στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
 [692] [Χορός]: ὡμοδακής σ' ἄγαν ἴμερος ἔξιτρύ||νει
 [693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
 [694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
 [695] [Έτεοκλής]: φίλου γὰρ ἔχθρά μοι πατρὸς τάλαιν' ἀρὰ
 [696] ξηροῖς ἀκλαύτοις ὅμιμασιν προσιζάνει,
 [697] λέγουσα κέρδος πρότερον ύστέρου μόρου.
 [698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνου· κακός οὐ κεκλή||ση
 [699] βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις οὐκ
 [700] εἴσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
 [701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
 [702] [Έτεοκλής]: θεοῖς μὲν ἥδη πως παρημελήμεθα,
 [703] χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν δλομένων θαυμάζεται·
 [704] τί οὖν ἔτ' ἀν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

- [705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
- [706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς
- [707] ἵσως ἀν ἔλθοι θελεμωτέρω
- [708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
- [709] [Ἐτεοκλῆς]: ἔξειζεσεν γάρ οἱ δίπου κατεύγματα·
- [710] ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
- [711] ὅψεις, πατρῷων χρημάτων δατήριοι.
- [712] [Χορός]: πιθοῦ γυναιξί, καὶ περ οὐ στέργων δόμως.
- [713] [Ἐτεοκλῆς]: λέγοιτ' ἀνῶν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
- [714] [Χορός]: μὴ λῃστὸν σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.
- [715] [Ἐτεοκλῆς]: τεθηγμένον τοὶ μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
- [716] [Χορός]: νίκην γε μέν τοι καὶ κακὴν τιμῇ θεός.
- [717] [Ἐτεοκλῆς]: οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
- [718] [Χορός]: ἀλλ' αὐτάδελφον αἴμα δρέψασθαι θέλεις;
- [719] [Ἐτεοκλῆς]: θεῶν διδόντων οὐκ ἀν ἐκφύγοις κακά.

Strophe 1

- [720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
- [721] θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
- [722] παναλαθῆ κακόμαντιν
- [723] πατρὸς εὔκταίαν Ἐρινὺν
- [724] τελέσαι τὰς περιθύμους
- [725] κατάρας Οἰδιπόδα βλαφίφρονος·

[726] παιδολέτωρ δ' ἔρις ἄδ' ὄτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας

[730] πικρός, ὡμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπήλας,

[732] ὅπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδάικτοι θάνωσι,

[735b] καὶ γαῖα κόνις

[737] πή μελαμπαγὲς αἴμα φοίνιον,

[738] τίς ἀν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἀν σφε λούσειεν; ὦ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῆ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὥκύποινον,

[743b] αἰῶνα δ' ἐς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εὗτε Λάιος

- [746] βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
- [747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις
- [749] θνάσκοντα γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν,

Strophe 3

- [750] [Χορός]: κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιῶν
- [751] ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
- [752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
- [753] ὅστε ματρὸς ἀγνὰν
- [754] σπείρας ἄρουραν, τίν' ἐτράφη,
- [755] ρίζαν αίματόεσσαν
- [756] ἔτλα· παράνοια συνῆγε
- [757] νυμφίους φρενώλεις.

Antistrophe 3

- [758] [Χορός]: κακῶν δ' ὕσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
- [759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
- [760] τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμψαν
- [761] πόλεως καχλάζει.
- [762] μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
- [763] τείνει, πύργος ἐν εὕρει.
- [764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
- [765] μὴ πόλις δαμασθῇ.

Strophe 4

- [766] [Χορός]: τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
- [767] βαρεῖαι καταλλαγαί·
- [768] τὰ δ' ὄλο' οὐ παρέρχεται.
- [769] πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
- [770] ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
- [771] ὅλβος ἄγαν παχυνθείς.

Antistrophe 4

- [772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἔθαύμασαν
- [773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
- [774] πολύβατός τ' ἄγων βροτῶν,
- [775] ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
- [776] τὰν ἀρπαξάνδραν
- [777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Strophe 5

- [778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
- [779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
- [780] γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
- [781] μαινομένα κραδία
- [782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
- [783] πατροφόνω χερὶ τῶν
- [784] κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη·

Antistrophe 5

- [785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας
- [786] έφῆ|κεν ἐπὶ κότους τροφᾶς,
- [787] αἰαῖ, πικρο|γλώσσους ἀράς,
- [788] καί σφε σιδαρονόμῳ
- [789] διὰ χερὶ ποτε λαχεῖν
- [790] κτήματα· νῦν δὲ τρέω
- [791] μὴ τελέσῃ καμψίους Ἐρινύς.
- [792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ|τε, πᾶν δες μητέρων τεθραμμέναι.
- [793] πόλις πέφευ|γεν ἥδε δούλιον ζυγόν.
- [794] πέπτω|κεν ἀνδρῶν ὁβρίμων κομπάσματα.
- [795] πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου
- [796] πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἔδεξατο.
- [797] στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
- [798] ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
- [799] καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ', ἐν ἐξ πυλώμασι.
- [800] τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτης
- [801] ἄναξ Ἀπόλλων εἴλετ', Οἰδίπου γένει
- [802] κραίνων παλαιὰς λαΐου δυσβουλίας.
- [803] [Χορός]: τί δ' ἔστι πρᾶγμα νεόκοτον πόλει πλέον;
- [804] [Ἄγγελος]: πόλις σέσωσται· βασιλέες δ' ὁμόσποροι—
- [805] [Χορός]: τίνες; τί δ' εἴπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
- [806] [Ἄγγελος]: φρονοῦσα νῦν ἄκουσον· Οὐδίπου τόκοι

- [807] [Χορός]: ο̄τ̄ γ̄ω τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
- [808] [Ἄγγελος]: ούδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι—
- [809] [Χορός]: ἐκεῖθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.
- [810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.
- [811] [Χορός]: οὔτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἡναίρονθ' ἄμα;
- [812] οὔτως ὁ δαίμων κούνὸς ἦν ἀμφοῖν ἄγαν.
- [813] αὐτὸς δ' ἀναλοῦ δῆτα δύσποτμον γένος.
- [814] τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
- [815] πόλιν μὲν εὗ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
- [816] δισσὼ στρατηγῷ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
- [817] Σκύθη σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
- [818] ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,
- [819] πατρὸς κατ' εύχας δυσπότμως φορούμενοι.
- [820] [πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὄμοσπόροιν]
- [821] πέπωκεν αἴμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

Stasimon

- [822] [Χορός]: ὡ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
- [823] δαίμονες, οὶ δὴ Κάδμου πύργους
- [824] τούσδε ρύεσθε,
- [825] πότερον χαίρω κάπολολύξω
- [826] πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι.
- [827] ἥ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας

[830]
 ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;

[831] οὖ δῆτ' ὄρθως κατ' ἐπωνυμίαν

[832] καὶ πολυνεικεῖς

[832b] ὥλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.

Strophe 1

[833] [Χορός]: ὡ μέλαινα καὶ τελεία γένεος Οἰδίπου τ' ἀρά,

 κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.

[835] ἔτευξα τύμβῳ μέλος

[836] Θυιὰς αίματοσταγεῖς

[837] νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως

[838] θανόντας· ἦ δύσορνις ὅδε

[839] ξυναυλία δορός.

Antistrophe 1

[840] [Χορός]: ἔξεπραξεν, ούδ' ἀπεῖπεν πατρόθεν εὔκταί α φάτις·

 βουλαὶ δ' ἄπιστοι λαΐου διήρκεσαν.

[843] μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·

[844] θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

[845] ίὼ πολύστονοι, τόδ' ἡρ||γάσασθ

[846] ἄπιστον· ἥλθε δ' αἰ||ακτὰ
 Unglaubliches:
 unbelievable:

[847] πήματ' οὐ λόγω.

[848] τάδ' αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου λόγος·

[849] διπλαῖν μερίμναιν διδύμα νῦν ὄρῶ κακά,

- [850] αύτοφόνα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;
- [852] τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων ἐφέστιοι;
- [854] ἀλλὰ γύων, ὡς φίλαι, κατ' οὔρον
- [855] ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
- [856] πίτυλον, ὅς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
- [857] τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
- [858] τὰν ἀστιβῆ Παιῶνι, τὰν ἀνάλιουν
- [860] πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
- [861] ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος
- [862] πικρὸν Ἄντιγόνη τ' ἡδ' ἵσμήνη,
- [863] θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
- [864] οἴμαι σφ' ἔρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
- [865] στηθέων ἕσειν ἄλγος ἐπάξιον.
- [866] ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
- [867] τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἔρινύος
- [868] ἴαχεῖν Ἀίδατ'
- [870] ἔχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέληπειν.
- [871] δυσαδελφόταται πασῶν ὀπόσαι
- [872] στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
- [873] κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος ούδεις
- [874] μὴ κ φρενὸς ὁρθῶς με λιγαύνειν.

Strophe 2

- [875] [Χορός]: ἵω ἵω δύσφερονες,
- [876] φίλων ἄπι|στοι καὶ κακῶν ἀτρύ|μονες,
- [877] δόμους πατρώους ἐλόν||τες
- [878] μέλεοι σὺν αἰχμῇ.
- [879] μέλεοι δῆθ' οἱ μελέους θανάτους
- [880] εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμη.

Antistrophe 2

- [881] [Χορός]: ἵω ἵω δωμάτων
- [882] ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
- [883] ἰδόντες, ἥδη διήλλαχθε
- [885] σὺν σιδάρῳ.
- [886] κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς οἱ διπόδα
- [887] πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

Strophe 3

- [888] [Χορός]: δι' εὐώνυμων τετυμμένοι,
- [889] τετυμμένοι δῆθ', όμοι||σπλάγχνων
- [890] τε πλευρωμάτων
- [891] [Zele ost]
- [892] αἰαῖ δαιμόνιοι,
- [893] αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραῖ.
- [895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
- [896] σώμασιν πεπλαγμένους,

- [897] ἀναυδάτῳ μένει
- [898] ἀραιῷ τ' ἐκ πατρὸς
- [899] οὐ διχόφρονι πότμῳ.

Antistrophe 3

- [900] [Χορός]: διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
- [901] στένουσι πύργοι, στένει
- [902] πέδον φίλανδρον· μένει
- [903] κτέανα δ' ἐπιγόνοις,
- [904] δι' ὃν αἰνομόροις,
- [905] δι' ὃν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.
- [907] ἐμοιράσαντο δ' ὁξυκάρδιοι
- [908] κτήμαθ', ὥστ' ἵσον λαχεῖν.
- [909] διαλλακτῆρι δ' οὐκ
- [909b] ἀμεμφείᾳ φίλοις,
- [910] οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης.

Strophe 4

- [911] [Χορός]: σιδαρόπλακτοι μὲν ὡδ' ἔχουσιν,
- [912] σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
- [913] τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;
- [914] τάφων πατρώων λαχαί.
- [915] ἀχάεις δόμων μάλ' αύτούς
- [916] προπέμπει δαϊκτὴρ

- [917] γύος αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
- [918] δαιόφρων, οὐ φιλογαθῆς,
- [919] ἔτυμως δακρυχέων ἐκ
- [920] φρενός, ἢ κλαιομένας μου
- [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

Antistrophe 4

- [922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
- [923] ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
- [924] ξένων τε πάντων στίχας
- [925] πολυφθόρους ἐν δαΐ.
- [926] δυσδαίμων σφιν ἢ τεκοῦσα
- [927] πρὸ πασῶν γυναικῶν
- [928] ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται..
- [929] παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτὰ
- [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὥδ'
- [931] ἔτελεύτασαν ὑπ' ἀλλα||λοφόνοις
- [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

- [933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
- [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
- [935] ἔριδι μαινομένα,
- [936] νείκεος ἐν τελευτῇ.

- [937] πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
- [938] ζόα φονορύτῳ
- [939] μέμεικται· κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
- [940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων δὲ πόντιος
- [941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
- [942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
- [943] κακὸς δατητὰς Ἀρης ἀράν πατρῷ||αν
- [944] τιθεὶς ἀλαθῆ.

Antistrophe 5

- [945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλεοι
- [946] διοδότων ἀχθέων.
- [947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
- [948] πλούτος ἄβυσσος ἔσται.
- [949] ίὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
- [950] πόνοισι γενεάν.
- [951] τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
- [952] Ἀραι τὸν ὁξὺν νόμον, τετραμμένου
- [953] παντρόπω φυγῇ γένους.
- [954] ἔστακε δ' Ἀτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
- [955] ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατή||σας
- [956] ἔληξε δαίμων.
- [957] [Ισμήνη]: σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

[958] δορὶ δ' ἔθανες

[960] μελεοπαθής.

[962] ἵτω δάκρυ.

[964] κατακτάς.

Strophe 6

[966] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[966b] [Ισμήνη]: ἡέ.

[967] [Ἀντιγόνη]: μαίνεται γύοισι φρήν.

[968] [Ισμήνη]: ἐντὸς δὲ καρδίᾳ στένει.

[969] [Ἀντιγόνη]: ίώ ίώ πάνδυρτε σύ.

[970] [Ισμήνη]: σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]: πρὸς φίλου ἔφθισο.

[972] [Ισμήνη]: καὶ φίλον ἔκτανες.

[973] διπλᾶ δ' ὄραν

[975] [Ἀντιγόνη]: ἄχεα τῶνδε τάδ' ἐγγύθεν.

[976] [Ισμήνη]: πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]: ίώ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[979] μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εῖ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[980b] [Ισμήνη]: ἡέ.

[981] [Ἀντιγόνη]: δυσθέατα πήματα

[982] [Ισμήνη]:
ξει|ξεν ἐκ φυγᾶς ἐμοῖ.

[983] [Άντιγόνη]: ούδ' ίκεθ' ώς κατέκτανεν.

[984] [Ισμήνη]: σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

[985] [Άντιγόνη]: ὥλεσε δῆτ' ἄγαν

[986] [Ισμήνη]: καὶ τὸν ἐνόσφισεν.

[987] τάλαν πάθος.

[989] [Άντιγόνη]: δύστονα κήδε' ὁμαίμονα.

[990] [Ισμήνη]: δίνυγρα τριπάλτων πημάτων.

[991] [Χορός]: ίὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[993] μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἴ.

[994] [Άντιγόνη]: σὺ τοὶ νιν οἴσθα διαπερῶν—

Epode

[995] [Ισμήνη]: σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών—

[996] [Άντιγόνη]: ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,

[997] [Ισμήνη]: δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

[998] [Άντιγόνη]: ὀλοὰ λέγειν.

[999] [Ισμήνη]: ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.

[1000] [Άντιγόνη]: ίὼ πόνος—

[1001] [Ισμήνη]: ίὼ κακά—

[1002] [Άντιγόνη]: δώμασι καὶ χθονί.

[1003] [Ισμήνη]: πρὸ πάντων δ' ἐμοῖ.

[1004] [Άντιγόνη]: καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.

- [1005] [Ισμήνη]: Ιώ ιώ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.
- [1006] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ πάντα πολυπονώτατοι.
- [1007] [Ισμήνη]: Ιώ ιώ δαιμονῶντες ἄτα.
- [1008] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονάς;
- [1009] [Ισμήνη]: Ιώ, ὅπου σ τι τιμώ τατον.
- [1010] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.
- [1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
- [1012] δήμου προβούλοις τῇσδε Καδμείας πόλεως.
- [1013] Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
- [1014] θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.
- [1015] στυγῶν γὰρ ἔχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει
- [1016] ἱερῶν πατρῷων δ' ὅσιοις ὧν μοιμῆς ἄτερ
- [1017] τέθνηκεν οὐ περ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
- [1018] οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
- [1019] τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
- [1020] ἔξω βαλεῖν ἔθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,
- [1021] ὡς ὅντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,
- [1022] εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
- [1023] τῷ τοῦδε· ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
- [1024] θεῶν πατρῷων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
- [1025] στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.
- [1026] οὕτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἱ ωνῶν δοκεῖ
- [1027] ταφέντ' ἀτίμως τούπιτίμιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
- [1029] μήτ' ὁξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
- [1030] ἄτιμον εἴναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
- [1031] τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
- [1032] [Ἀντιγόνη]: ἐγώ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω.
- [1033] ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
- [1034] ἐγώ σφε θάψω κανὰ κίνδυνον βαλῶ
- [1035] θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
- [1037] δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὖ πεφύκαμεν,
- [1038] μητρὸς ταλαινῆς κἀπὸ δυστήνου πατρός.
- [1039] τοιγάρθελουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν
- [1040] ψυχή, θανόντι ζῶσα συγγόνω φρενί.
- [1041] τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
- [1043] τάφον γάρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
- [1044] γυνή περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
- [1045] κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
- [1046] καύτῃ καλύψω, μηδέ τῷ δόξῃ πάλιν.
- [1047] θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Ἀντιγόνη]: αὐδῶ σὲ μὴ περισσὸν κηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν'. ἔθα πτος δ' οὐ τος οὐ γενή σεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' ὅν πόλις στυγεῖ, σὺ τι μήσεις τάφω, ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἥδη τὰ τοῦ δε δια τετί μηται θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οὐ, πρὶν γε χώραν τήν δε κινδύνῳ βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθῶν κακῶς κακοῦσιν ἀντημείβετο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς ἔπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις περαίνει μῷ θον ὑστάτη θεῶν.

[1058] έγὼ δὲ θάψω τόν δε μὴ μακρηγόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐτόβου λος ἵσθ', ἀπενέπω δ' ἔγώ.

[1059b] [Χορός]: φεῦ φεῦ.

[1060] ὡ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

[1061] Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οιδιπόδα

[1062] γένος ὡλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,

[1063] τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

[1064] πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

[1065] μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον·

[1066] ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

[1067] δεῖμα πολιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

[1069] τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

[1070] μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς

[1071] εῖσιν· τίς ἀν οὖν τὰ πίθοι το;

- [1072] [Ἡμιχόριον Α]: δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω
 etwas
 something
- [1073] τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.
- [1074] ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν
- [1075] αἴδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾶ
- [1076] κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
- [1077] ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
- [1078] [Ἡμιχόριον Β]: ἡμεῖς δ' ἄμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
- [1079] καὶ τὸ δίκαιον ἔυνεπαινεῖ.
- [1080] μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἵσχὺν
- [1081] ὅδε Καδμείων ἥρουξε πόλιν
- [1082] μὴ Ἀνατραπῆναι μηδ' ἀλλοδαπῶ
- [1083] κύματι φωτῶν
- [1084] κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.